L'AGUS I ELS MONSTRES

L'ARBRE DELS MALSONS

CONTÉ LA CANÇÓ «NO ET CAL ESCOLLIR»

JAUME COPONS & LILIANA FORTUNY

COMBEL

Ep, un moment d'atenció!

Si vols escoltar i mirar la cançó «No et cal escollir»...

La trobaràs a YouTube!

I també te la pots baixar a
combeleditorial.com/
agusielsmonstres

O també pots utilitzar
el lector QR!

1

QUIN MALSON!

Els malsons són escandalosament pesats, estranys i angoixants. Moltes vegades, quan somiem, barregem les coses i els personatges més diversos i estranys. De cop, per exemple, et persegueix un elefant embogit...

I, tot d'una, deixes l'elefant enrere però caus per un penya-segat a un mar infestat de taurons que t'esperen amb les boques obertes i les dents esmolades.

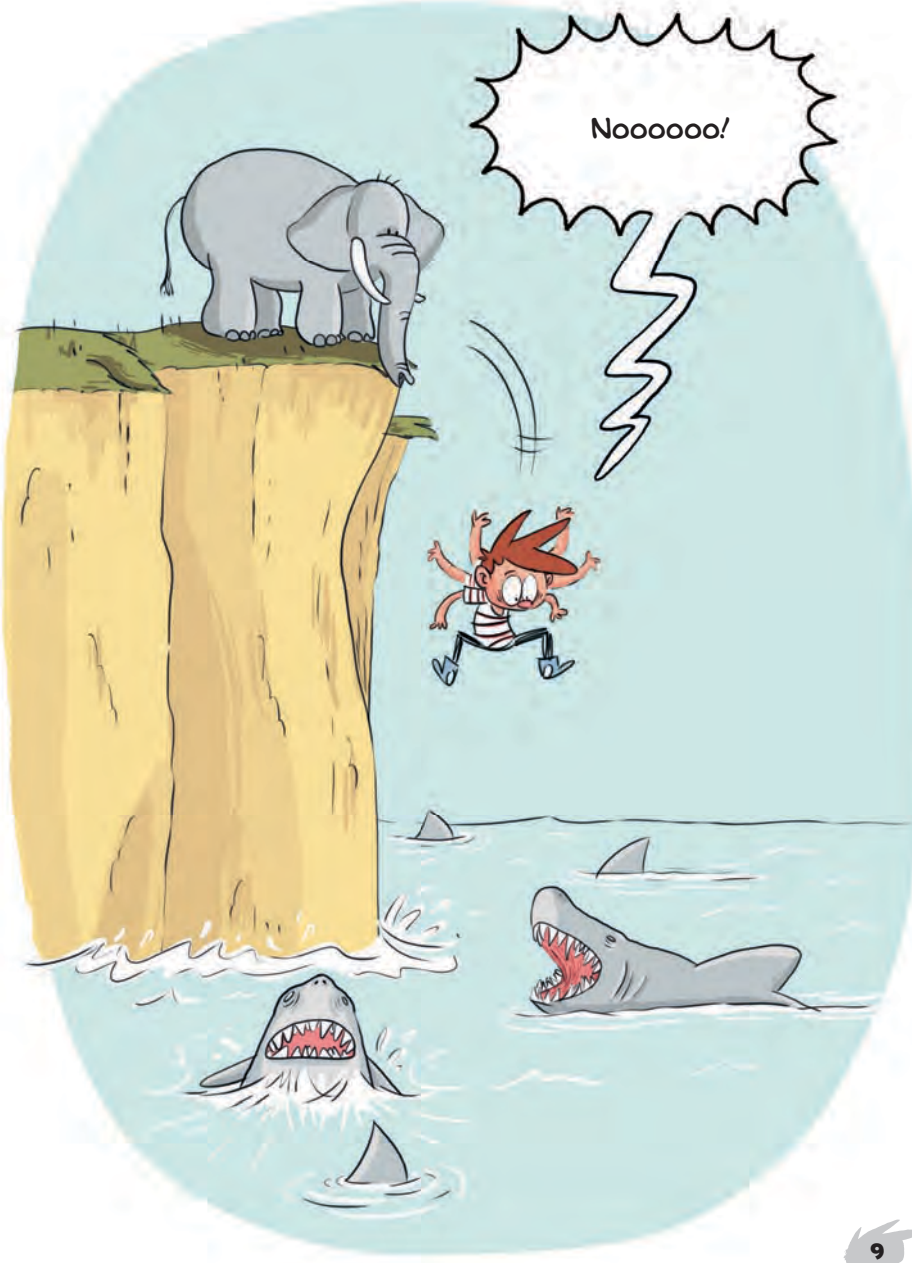

Sovint t'hi trobes persones que no coneixes de res i que et tracten com si et coneguessin de tota la vida. I tot són problemes...

I a vegades et perds en un lloc estrany ple de no se sap ben bé quina mena de perills.

El cas és que aquella nit vaig tenir un malson horrorós, tot i que en aquest malson passava una cosa força més normal que el que acabo d'explicar.

EL MEU MALSON

Simplement estava dinant amb en Brex i en Hole. I tot anava perfecte, però...

De cop, en Brex i en Hole m'exigien que digués de qui era més amic. Jo em quedava molt parat.

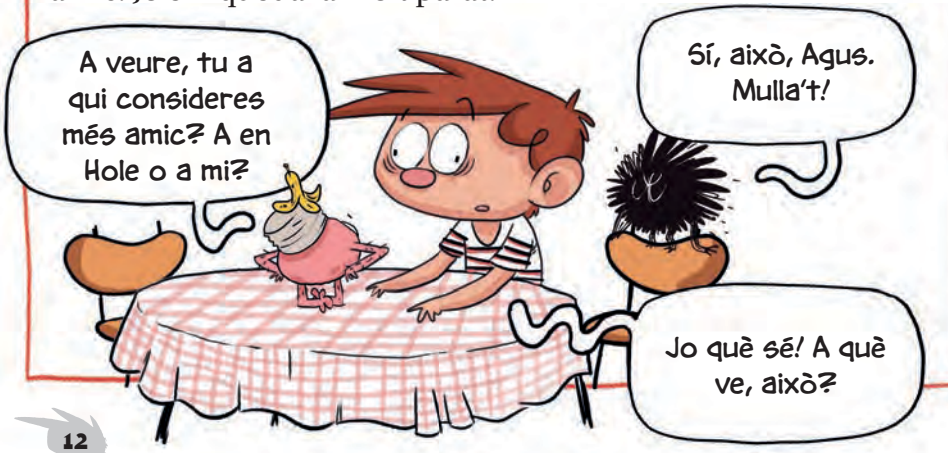

Evidentment jo no deia res, però en Hole i en Brex, una mica embogits, anaven alçant el to de veu.

Era una situació molt bèstia i em vaig començar a neguitejar i neguitejar i neguitejar...

I llavors em vaig despertar cridant, suat i nerviós, i vaig espantar els meus amics.

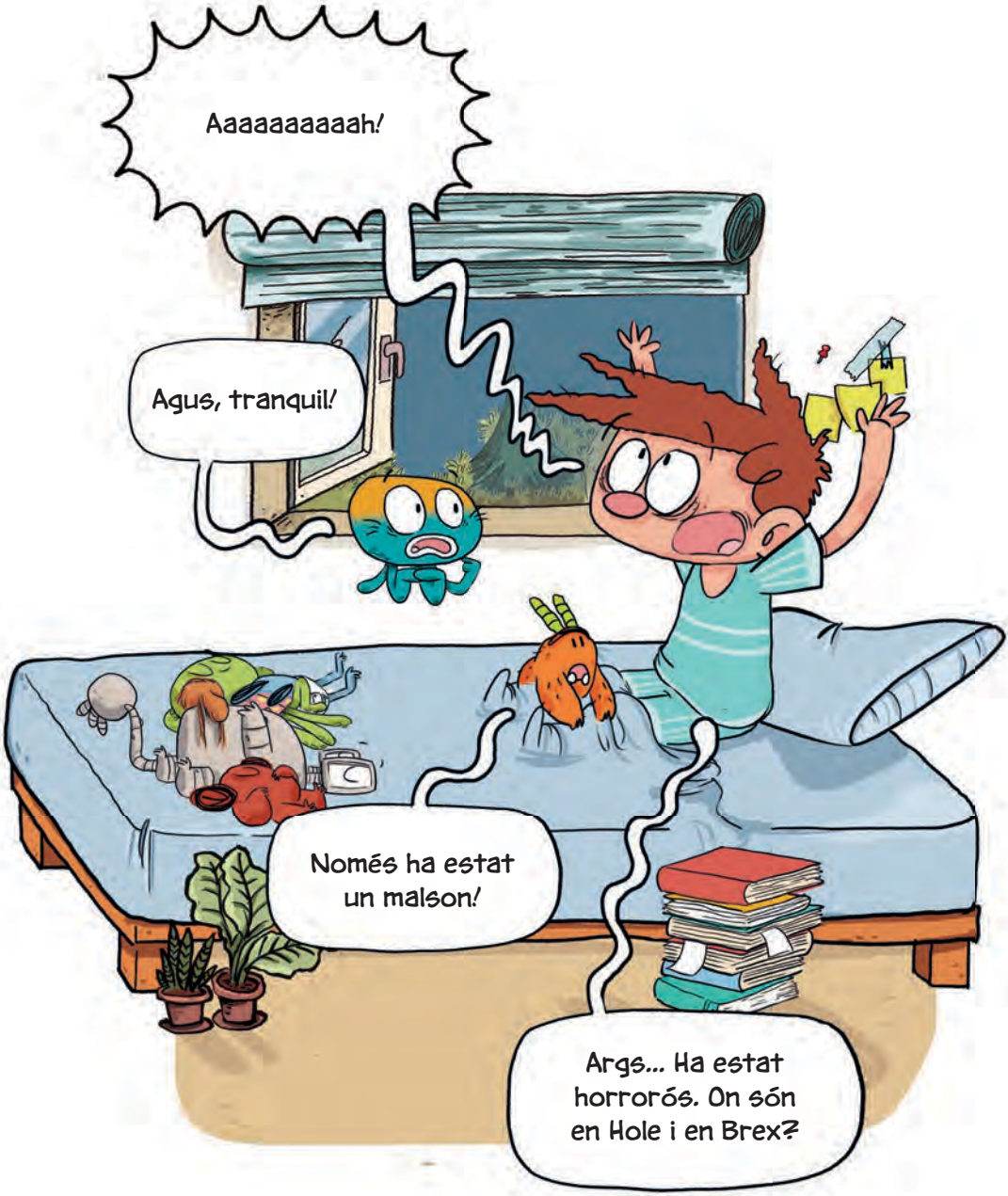

Els monstres em van calmar i quan els vaig explicar el que havia somiat em van fer adonar que només es tractava d'un malson tan estúpid com qualsevol altre.

Com que em van veure molt nerviós, vam estar parlant una bona estona. I quan em vaig calmar, fins i tot ens vam posar a llegir.

Ja que ens hem despertat podríem llegir una mica!
Sí, mireu què tinc aquí: *Alícia en terra de meravelles!* Trobo que, parlant de somnis i malsons, és un llibre molt adient!

Mentre llegíem vaig pensar que no sabrem mai si l'Alícia va fer de debò aquell viatge al·lucinant i va conèixer tota aquella gent o bé simplement ho va somiar. I amb aquest pensament em vaig adormir.